

NÖVEKEDNI A BELSŐ EMBERBEN

2012. szeptember 30.

– Sanders dr. Kovács Erzsébet tanításának

előben elhangzott nyers fordítású szövege belső használatra –

Hálát adunk az Úr Jézus jelenléteért. A mai tanítás az folytatódván a *kegyelemről* fog szólni. Azok az Igék, amelyeket Sanders pásztor mára tervezett, az elsőtől az utolsóig a tolmácsok segítségével el fogom mondani. A mai tanítás a kegyelem sorozat következő tanítása lesz.

Sanders pásztor otthon maradt és imádkozik Izrael helyzete felett. Sok helyen áttörésre van szükség. Mi pedig átvesszük az Ige üzenetét, a Jézus nevében. Elővesszük a Bibliánkat, és megforgatjuk az Igét.

Kiáltjuk *Jézus nevét!* Jézus, a Jézus, a Jézus, *segítségül hívjuk* a drága Jézus nevét. Köszönjük Mennyei Atyám, hogy adtad ezt a *mindenekfelett* való nevet az életünkben. Ebben a névben *megdicsőül* minden utunk és cselekedetünk a Jézus nevében.

Hallottuk már az előző hetekben és az előző hónapokban talán, hogy Isten a *kegyelem Evangéliumát* adta nekünk. Mi újjászületett hívők nem a törvényből kell, hogy *megigazoljunk* Isten előtt, hanem az Ő kegyelméből. Akik követik ezeket a tanításokat, már nagyon sokat tudunk ebből, és ma megint ebből fogunk araszolgatni egy keveset, hogy nagyobb világosságunk legyen erről a témáról.

Isten a *kegyelem Istene*. Az Ő kegyelmét úgy adta nekünk, hogy abban *növekedhetünk*. Ezért a kegyelemből minél többet meg kell *tudnunk*, annál előbbre vagyunk. Mert ugyanis ha a cselekedeteinkkel akarunk előre araszolgatni, nem fogunk sokat előre jutni, csak izzadságszagúvá válik az életünk, és nem lesz vonzó a világ számára. Nézzük meg a...

5Mózes 8,18

18. Hanem emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről, mert Ő az, aki erőt ad néked a gazdagságnak megszerzésére, hogy megerősítse az Ő szövetségét, amely felől megesküdt a te atyáidnak, miképpen e mai napon van.

Egy nagyon erős *alapigéje* a mi gyarapodásunknak és a *gazdagságunk* megszerzésének. Ugyanis az Ige tanítja, hogy az Úr *erőt ad* erre nekünk, hogy ez a gazdagság – amire szükségünk van, ami a mi *szükségeink* betöltésére és azon felül a *másoknak* való adakozásra, és az *Evangélium* hirdetésére – ez mind az Úr *kegyelméből* jön hozzánk.

Oly módon, hogy Ő adja az *erőt* nekünk arra, hogy ez a gazdagság hozzánk jöjjön. Ezt már az ószövetségben is tanítja a hívőinek. Lehet látni, ahogy olvassuk az Írásokat, hogy az Úr adja erre az erőt, az Ő népének. Ebben az *igazságban* meg kell *erősödni*.

A mai gazdasági helyzetekben, munkahelyeket veszünk el, drágulások vannak, infláció és tudjuk, nem kell sorolni ezeket a helyzeteket. Nekünk erre az Igére és az Úrnak a szívére erőteljesen kell *figyelmezn*i, amikor ezeken a helyzeteken megyünk keresztül.

Nagyon erőteljesen kell tudnunk, hogy a *hitünkben* kell járnunk ilyenkor, és nem az árcédulákban, hogy megint felment az ára valaminek. Vagy melyik számlánkat nem tudtuk kifizetni.

Az Úr pontosan tudja ezeket, és felhívja a figyelmedet, hogy én *jelen* vagyok ebben, tudom min *mész* keresztül, és én adom az *erőt* a számodra, hogy ezek a helyzetek *megoldódjanak* az életünkben. Amikor ezt megemlítjük, akkor a szemünket egy *másik* igazságára is oda kell vetni Istennek.

Azt tanítja, hogy a *világ* számára is adott egy szolgálatot, akik nem is ismerik Őt. Akik távol vannak Tőle, akik nem fedezték fel, hogy létezik egy Isten, a szerető Mennyei Atya, és egy megváltó Úr Jézus Krisztus, nekik is adott egy szolgálatot. Ez a szolgálat pedig az, hogy ők *gyűjtögetnek*.

Ők gyűjtögetnek, nekik a pénz az istenük. És gyűjtögetnek, és gyűjtögetnek. Van, aki *harácsol*, van, aki nem igaz utakon szerez nagy javakat. Manapság ilyenekről is hallunk rengeteget, hogy ezek a világi gazdagságok, hogy mennek, és hogy próbálják, és ebbe vetik a hitüket. Lépten, nyomon találkozunk helyzetekkel.

Tudnod kell, hogy ők is egy szolgálatot töltenek be. Mert Isten azt mondta, hogy ők *gyűjtögetnek*, de nem ők fogják élvezni annak gyümölcsét, mert ez a *világ gazdagsága* a *szentekhez jön*. Így van megírva!

Meg kell őket *áldani* először is abban, hogy *világosságot* lássanak. *Istent váltsanak*, hogy ne a pénz legyen az istenük, hanem a Mennyei Teremtő Mindenható Isten legyen az ő Istenük. Másodszor pedig ezt a *pénzt*, ami kint a világban kering, *fel kell szólítani*, hogy *hozzánk jöjjön*.

Ugyanis az Úr *megadta* neked erre az *erőt*, azokat a képességeket, azokat az ötleteket, azokat a látásokat, hogy miként kell neked ebben a világban úgy *mozognod*, hogy az a gazdagság *hozzád jöjjön*, az Ő kegyelméből.

Angyalok által, ha kell. Az *angyalok* is szolgáltatják ezeket az utakat, megoldásokat, és hozzád jövő gazdagságot. De a világ is szolgálja az Istent, csak nem tudják. Meg van *írva*, hogy az ő gazdagságuk a szentekhez jön, az *Evangelium szolgálatára*.

Nem adjuk meg magunkat ezeknek a gazdasági helyzeteknek, szükségeknek, hiányoknak, ijesztgetéseknek és félelmeknek. Mert mindezt szem előtt tartva, igenis el kell *mélyednünk* ebben, mert amikor a miénk lesz a szívünkben, akkor tudunk *járni* benne. Addig csak áhítozunk utána, és önsajnálatban vagyunk, és áldozatai vagyunk a gazdasági helyzeteknek.

Igenis van egy *kiút*, amit Isten mutat. A kiutat meg kell látni, és el kell *csendesedni* addig, amíg meg nem világosodik, hogy Istennek *elrendelt útja* van a számodra a *gazdagság* megszerzésére. Azt is megtudod miért. Azért, hogy *megerősítse* az Ő szövetségét. Jézus nevében egy Áment mondunk erre.

Róma 6,17

17. De hála az Istennek, hogy jöllehet a bűn szolgálói voltatok, de szívetek szerint engedelmeskedtetek annak a tanításnak, amelyre adattatok.

Vagyis ti meghallottátok, ami hirdettetett nektek. Isten elrendelte, hogy erre a tanításra *hajtsátok a fületeket*, ezért vagytok ma is itt. Ezért hallgatják sokan a tanításokat a neten. Ezért *éhezitek* ezt az igazságot, mert Isten így rendelte.

Róma 6,18**18. Felszabadulván pedig a bűn alól, a megigazultság szolgálivá lettetek.**

Felhívja itt az Ige a figyelmünket, hogy a *bűn korszaka lezárult* az életünkben. Habár sok keresztény erről papol, és a pulpitusokról hangsúlyozza a bűnt, a bűnt és a bűnt, de az Ige közli veled, hogy te felszabadultál ez alól. Te *felszabadultál a bűn alól* és nem a bűnnek a szolgájává tétetél, hanem – olvasd tovább –, a *megigazultság szolgálivá* tétettetek.

Vagyis az Isten igazságát, és az Úr Jézus Krisztusban való *megigazultságot szolgáljátok*, az egész lényetekkel. Szellemetek, lelketek, testetek átadatott ennek a királyságnak és ennek a szolgálatnak, Jézus nevében. Ennek a fényében kell látni, amikor halljátok a *tévtanításokat* erről.

Isten a kegyelem Istene és a *kegyelem korszakában* élünk. A minden kegyelemnek Isteneinek is mondja az Írás. Ő a minden kegyelemnek Istene. Könyveld el az életedben. Nem a büntetés Istene, nem a harag Istene, nem a betegséget adó Isten és a szenvedésekben gyönyörködő Isten. Ő a *minden kegyelemnek Istene*.

János 1,16**16. És mindnyájan az Ő teljességéből vettünk kegyelmet kegyelemre.**

Vagyis ezt a kegyelmet, amit vettünk, Isten szeretné, ha *halmoznánk* az életünkben. Kegyelmet kegyelemre halmozhatunk az életünkben. Az egyik kegyelmet vesszük a másikra. Jön egy élethelyzet és veszünk rá kegyelmet. Jön egy következő helyzet és veszünk rá kegyelmet.

És kegyelmet kegyelemre halmozván az életünkben, *gyönyörködünk* Istenben, és *kijövünk a megpróbáltatásokból*, egyikből a másik után, mert így van elrendelve. Kegyelmet kegyelemre veszünk az Ő teljességéből. Az Ő teljességében nincs ott semmi, ami neked hiányozna, és nála ne lenne meg. Az Ő teljessége az *igazi teljesség*, Istennél minden tökéletes.

Az Ő teljességéből *vehetsz*, amire csak szükséged van. Az Ő teljességében *minden* ott van. Mondj nekem valamit, amire ma szükséged van, és nincs meg az Ő teljességében. Nem tudsz olyat mondani. Minden ott van nála. Mert ezeket *odaadja* neked az Ő kegyelméből, ha megtanulsz *kegyelmet kegyelemre venni*.

Vagyis ebben a tanításokban az a lényeg, hogy a *fókuszunkat* a törvény alól és az önerős Evangéliumról – hogy önerőből akarunk tetszeni Istennek, hogy cselekedeteiből akarunk előbbre lépni, hogy az önpróbáinkból próbálunk egy gyógyulást megszerezni –, át kell irányítani a *figyelmünket a kegyelmére*.

Az Ő teljességéből kell ezeket venni, és kegyelmet kegyelemre kell halmozni az életünkben. Más nézőpont. Teljesen *más nézőpont*. És miközben ezt tanulod, Ő *gyönyörködik* benned, mert *megfizette* ezért az árat. Teljes árat fizetett azért, hogy te ebben járhasz, és ne tévelyegj. Az *igazi tévelygés*, amikor nem látod az igazságot.

Az *igazi tévelygés* az, amikor *törvény alá* rekeszted magad, és ott *kárhozatban* élsz. Az a tévelygés. *Önerőből* akarsz megélni. Az csak a bankokban van, hogy fel akarsz venni egy hitelt, és azt kérdezik, mennyi az önerőd, és akkor adnak hozzá. De ez egy világi mentalitás.

Istennél az van, hogy te mindent *tegyél félre*, amit eddig próbálgattál, és most *vedd el* az én *kegyelmemet*, és abból élj. *Abból élj*, mert a törvény cselekedeteiből nem igazul meg egy test sem. Ugye le van írva. Tegyük félre.

János 1,17**17. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.**

Olyan csodálatos, amikor megértjük, hogy *nem* úgy mondja az Ige, hogy a törvény és az igazság Mózes által adatott, mert a törvény által nem igazult meg egy test sem. Úgy *írja*, *törvény* Mózes által adatott, a *kegyelem* pedig és az *igazság*... Mert az igazság, a *megigazultság* a *kegyelem oldalán* áll. Törvény mellett nem állt ott az igazság, egy test sem tudott megigazulni általa.

Látjátok-e, a törvény Mózes által adatott, de nem született belőle igazság, megigazultság. Egy test *sem tudta* betölteni a törvényt, mert ha egy jöttája ellen vétkeztél, az egész ellen vétkes voltál. És *jött* a kegyelem és az igazság, ez pedig a Jézus *Krisztus által* lett. Meg kell ismerkednünk akkor ezzel a gyönyörű kegyelemmel, amit kaptunk, mert nélküle nem fog tudni kiteljesedni úgy az életünk, ahogy Isten szeretné.

Róma 7,22**22. Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint;**

Biblia élesen kettéválasztja, hogy van egy *belső ember*, és van egy *külső ember*. A belső embert soha senki nem látta még közülünk, hogy hogyan néz ki a belső embered. Pont úgy néz ki, mint a külső, csak *szellemi lényegű*.

Tehát ha kilépsz a testedből és elhagyod majd a tested egy napon, akkor nem mondhatod, hogy senki nem ismer rád, mert pont ugyanígy fogsz kinézni. Mindenki tudja, hogy te vagy az, csak szellemi lényegű leszel, mert szellem van belül.

A belső ember *szellemből* van, mint ahogy Isten is Szellem. Az *Ő életét lehelte* belénk, és ez a szellem a belső ember, a szívnek elrejtett embere. Belül van, nem lehet látni, de ez a belső ember ez *más*, mint a külső. Más törvények vonatkoznak rá.

Másként éli meg Isten dolgait. A belső ember *gyönyörködik* Isten törvényében. A törvény ugyanis jó volt. Csak nem segített az emberen, hanem kárhoztatta az embert. Megláthatta az ember belőle, hogy bizony bűnös és szüksége van egy *Megváltóra*. De az a *belső ember*, akit kaptunk, ez gyönyörködik ebben a törvényben. A *külső* azonban megbotlik benne.

Tehát különválasztja a Biblia: van egy *belső ember*, aki gyönyörködik Isten törvényében. Van egy *külső ember*, aki pedig hústestből van, akinek mindennap magára kell öltenie Isten kegyelmét. Meg kell *újulnia*, mert ha elbotlik, akkor le kell vernie az út porát magáról, és meg kell, hogy *tisztuljon* az Ige fürdője által.

Az *Ige fürdője* által tisztulunk meg. Nap, mint nap, ahogy megyünk a poros úton, a világ pora, ahogy a lábunkat éri... Az Ige tiszta fürdője *tisztít meg* minket minden tisztátalanságtól, a *szent vér* felettünk, az *új teremtes* által.

1János 3,1-3**1. Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk!...**

Aki ezt nem látja, az még vak. Erre mondja az Ige, hogy *nyíljon* meg a szemetek. Igenis lássátok, milyen *nagy szeretetet* adott nekünk az Atya, hogy Isten *fiainak* neveztetünk. Nem földi féreg vagyunk többé, hanem Isten fiai vagyunk ezen a világon.

1. ... A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt.

Aki Őt ismeri, az felismer minket is, ugyanaz a Szellem van bennünk.

2. Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk.

Bizony nem láttad még a *belső* emberedet. Döbbenetes, hogy milyen *tisztaság*, szeplőtelenesség, teljesség, és természetfelettség van a belsőnkben. Ha nem eszik, nem hal éhen, ha megüti magát, nem fáj neki, át tud menni a falakon, át tud menni az ajtókon, egyik helyről a másikra szempillantásba ott tud lenni. Egy természetfelettség van a belső emberben, amit a külső ember nem tud megélni, és megtapasztalni. Be van zárva ide ez a belső ember.

Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. **De tudjuk, hogy amikor Ő megjelenik – és az nincs messze a keresztény hitünk szerint – hasonlókká leszünk Őhöz; mert meg fogjuk Őt látni, amint van.**

Ugye a *használó* dolgok tudnak egymással *kommunikálni*, egymást látni. Ahhoz, hogy a hangyákkal kommunikálni tudjál, hangyává kell lenned, hogy megértsd a nyelvüket, hogy tudd őket irányítani, hogy el tudd nekik mondani, amit szeretnél, fel kell öltened azt a testet.

Ugyanúgy, amikor *Jézus eljön*, akkor mi *hasznalóvá* lévén Őhöz, kilépve ebből a testből, a szellemi ember pontosan olyan lesz, mint Ő. Pontosán fogjuk tudni az Ő dolgait, és ezek mind nyilvánvalókká lesznek a számunkra. Gyönyörű dolog ez. Meg fogjuk Őt látni, amint van.

3. És akiben megvan ez a reménység Őiránta, az mind szent tisztaságot ölt magára, amiképpen Ő is tiszta.

Elmondja neked ez az Írás, hogy ez a belső ember, aki olyan hasonlóságban van maga, mint az Úr Jézus, most a *megdicsőült* testében, az pontosan olyan *tisztaságban* fogja meglátni az Urat, mint maga az Úr. Olyan tiszta. A 9-es vers támogat minket.

1János 3,9

9. Senki sem cselekszik bűnt, aki az Istentől született, mert benne marad az Ő magja,

Honnan született a belső embered? Istentől. Senki sem cselekszik bűnt, aki az Istentől született, mert benne marad az Ő magja. Az *Ige romolhatatlan mag*. És nem cselekedhetik bűnt, mivelhogy *Istentől született*.

Istent *nem érintheti* a bűn, és a te belső emberedet ugyanígy *nem érintheti*. Nem cselekedhetik bűnt! Ez a belső embered. Mert *romolhatatlan magból született*, és a belső emberednek semmi köze a bűnhöz. Tiszta, szent és szeplőtelen, és romolhatatlan, mint maga az Úr Jézus.

És ez a nap eljön, mikor ez nyilvánvalóvá lesz, most még nem látjuk. Most még sokan a bűnről beszélnek nekünk, a bűnről tanítanak nekünk, de valójában *függetlenek* vagyunk ettől. Semmi közünk hozzá.

1János 5,18

18. Tudjuk, hogy valaki Istentől született, nem vétkezik; hanem aki Istentől született, megőrzi magát, és a gonosz nem illeti őt.

Más dimenzió a belső ember, és a gonosz, és a bűn, és a szellemi halál. Egyszerűen *nincs közössége* a kettőnek egymással. És *nem érintheti* a belső emberedet. És ezt az Ige tisztán tanítja, hogy a *bűnnek nincs hatalma* feletted.

1Péter 3,4

4. Hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes szellem romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt.

Tekintettel te már magadra így, hogy *belül* valaki lakik, aki az *igazi valód*, aki igen becses Istennek. Egy szelíd és csendes szellem *lakik* odabent. Az örökkévalóság *romolhatatlanságát* hordozza magán, Isten tulajdonságait, *Isten jellemvonásait* hordozza magán.

És ez az ember, ez az *új ember*, aki az Igétől született, ez igen *becses* az Isten előtt. Ha neked van valami, amit otthon őrzöl, és igen becses, akkor azt egy *megkülönböztetett* helyen tartod. Olyan helyen, ha bejön a tolvaj, elsőként semmiképpen ne azt találja meg.

S naponta ránézel, és megnézed, hogy ott van-e, és *őrzöd*, és megkülönböztetett módon tekintesz arra a dologra, mert az neked *értékes*, és drága. És Isten így van a mi belső emberünkkel, amiért *óriási árat* fizetett.

Nem értéktelenek vagyunk ebben a világban, hanem Istennek a *legfelbecsülhetetlenebb* drága *kincsei* vagyunk, amit a Szent Vérrel *vásárolt* meg, és *teremtett újjá* a Jézus Krisztusban. Ilyen a te belső embered Isten előtt. És Ő ebben gyönyörködik.

Neked pedig ezt tudnod kell, mert ez *önbizalmat* fog neked adni ebben a világban, hogy amin át kell menned, abban az Ő kegyelméből, az Ő ereje által, az Ő mosolya által, az Ő öröme által tudj átmenni az Ő *gyönyörködéseiben tudj átmenni*, mert te becses vagy Isten előtt. Ez fel kell, hogy *emeljen* minket minden helyzetben.

Nem csak ez a test vagyunk, aki halandó, aki múlandó, aki megöregszik, hanem lakozik odabent egy másik, és ez az igazi és becses Isten előtt. Ez a *porhüvely* is drága neki, mert egy napon ezt is előhossa újra. Minden egyes sejtje drága neki.

De amiben igazán gyönyörködik, az a *belső ember*, akit nem érinthet a bűn, nem érinthet e világ gonoszsága. Ez az, ami *hatalmas érték* számára, akit belül hordozol, a *belső ember*. Ilyen *szellemtudatúnak* kell lennünk, ahhoz, hogy a bűn ne tudja a kárhozatot hozni benned.

Mert a *kárhoztatás* szelleme kint van a világban. Sőt, ha a lelkiismeretedet *vallásosan* neveltet, a saját lelkiismereted is kárhoztatni fog, hogy ezt nem kellett volna megtenni, ezt nem így kellett volna mondani. Főleg olyan dolgokkal jön majd, amin már nem tudunk változtatni, és ott *kínlódnak* a múltban.

Pedig azt csak egy időlopás, és *veszteglés*, mert a jövőt abszolút nem tudja megsegíteni, hogy jobb legyen. Ugyanis a *jövőbe* csak a *hitünkkel* tudunk kinyúlni. Ami megtörtént, azon nem tudunk változtatni.

Ezért a kárhoztatást a legmesszebről el kell kerülni, és vissza kell utasítani, hogy fel tudjon *szabadulni* az a belső ember, ahol Isten valójában létezik, ahol van, ahol gyönyörködik, aki az Ő lény, az Ő valója.

Ez a belső ember – a *szívnek elrejtett embere*, a szelíd és csendes szellem – romolhatatlanságával, nem tudja megrontani a bűn. Örökre el van végezve. Ami igen becses az Isten előtt. Isten ugyanis egy példát hoz erre, hogy jobban megértsük, hogy mi történt a mi szellemünkkel.

Róma 2,29

29. Hanem az a zsidó, aki bensőképpen az; a szívnek szellemben, nem betű szerint való körülmetélése az igazi körülmetélkedés, amelynek dicsérete nem embertől, hanem Istentől van.

Vagyis beszél egy körülmetélésről, ami a *szívünkben* történt meg. A belső ember, az *új* ember úgy *születik* meg, hogy egy *körülmetélés* történik a belső emberben. Vagyis Isten továbbá nem úgy tekint a népére, hogy akiknek a testén van elvégezve a körülmetélés, azok a zsidók, az Izrael, a földi Izrael. De van egy *szellemi Izrael*, akiknek a szívét belül körülmetélte. És az az igazi zsidók, azt írja. Mi vagyunk a szellemi Izrael.

A szívnek elrejtett embere. A szívnek szellemben, nem betű szerint való körülmetélése az igazi körülmetélkedés. Hallja meg mindenki, hogy körül vagy metélve a belső emberben, mert *újjászületél*. Az érzéketlen kőszív le lett vágva rólad. Az a szív, aki nem tud Istenért dobogni, az le lett onnan hasítva. Ennek a dicsérete nem emberektől van, mert az emberek nem látják.

Nézzük meg: hanem Istentől, hogy Isten *dicsérettel* áll elő. Kit fog dicséreteiben magasztalni? A *belső* embert, mert a Szent Vér által meg tudta cselekedni. Ez a belső ember igen értékes dolog, nemcsak Isten számomra, a te számodra is, mert innen indul ki minden *élet*. A belső emberből. Ezért ezt *őrizni* kell, hogy tudjunk róla, minden pillanatunkban tudatosuljon, hogy nem kívülről élünk, hanem belülről. A belső emberből élünk.

Jézus úgy mondja ezt, amikor Nikodémusszal beszélget, és próbálta magyarázni, mit jelent ez, hogy *újonnan* kell születnünk, azt mondta: ami *testtől* született, Nikodémus vedd tudomásul, hogy test az. És ami *Szellemtől* született, szellem az. Így születünk mi meg a Szellemtől.

A Szellemtől *újonnan születünk* és az *Ő* hasonlatosságára és *képére* lettünk *újja* teremtvé. Vagyis a te belső embered pontosan Jézus képére és hasonlatosságára, az új teremtés *hasonlatosságára* lett megteremtve. Olyan jogokkal, olyan *hatáskörrel*, olyan hatalommal, amivel *Jézus rendelkezik*. Ezért vagyunk elhívva *uralkodásra* az életben az egy Jézus Krisztus által.

Mert ez nekünk belül megvan, ez valóság. És ebből kell tudnunk kifelé *élni*, amely magasztos élet, és természetfeletti élet. Megszületünk a Szellemtől, vagyis *szellem* vagyunk. A *testtel* pedig a megfelelő módon kell bánni.

Róma 6,11

11. Ezenképpen tekintsétek magatokat úgy, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Ha valaki meghal, akkor koporsóba teszik. Felravatalozzák és odajárulhatunk a koporsóhoz, és ha próbáljuk őt bármilyen kísértéssel rávenni, fog arra választ adni? Abszolút nem. Odavihetjük a kedvenc ételét, vagy beszélhetünk róla gonoszul, amit nem illik ugye a halottról, mondhatunk ezt-azt, *nem fog reagálni* semmire, mert halott.

Így *haltunk* meg mi a *bűnnek*. Vagyis a bűn nem fog rajtunk, halottak vagyunk a számára. Ha valaki meghalt, ott fekszik a koporsóban, nincs, ami megkísértse. Mi meghaltunk – ezt írta –, *meghaltunk a bűnnek*. Azaz ember, akit a bűn meg tudott kísérteni, az egyszer élt, de meghalt. A bűn nem tudja megkísérteni, *nincs hatalma* a bűnnek felette.

Ugyanígy meghaltunk a betegségnek, Isten szemében. Ugyanígy meghaltunk a fájdalomnak, és mindannak a gonosznak, amit az ördög hoz kísértésként. A betegség nem más, mint egy lassú halál, a fájdalom nem más, mint a test kínzása. A test meghalt ezeknek.

Vagyis nem szabadna, hogy a test ezeket magára vegye az Ige szerint, mert meghaltunk ezeknek. Ezt az Ige tanítja. Tekintsétek magatokat úgy. Vagyis így kell magunkra tekinteni, ha jönnek a tünetek: a test nem veheti fel ezeket, mert meghaltunk, halottak vagyunk.

A bűn számára ott fekszünk a koporsóban. A betegség számára ott fekszünk a koporsóban, nem reagálunk rá, mint a halottak. Lezárult az a korszak. Meghaltunk annak. Ezen el kell meditálni és elmélyedni, és ezt az igazságot kijárni, mert ha ez így le van írva, akkor ebben lehet járni. Ámen.

Éltek az Istennek... jelenti, hogy új életünk van, meghaltunk a bűnnek, meghaltunk a betegségnek, meghaltunk a fájdalomnak. Ezt a szót sok keresztény, ha hallja, hogy meghaltunk, látom rajtuk az ijedséget. Hát Jézus már meghalt értünk egyszer, Ővele együtt meghaltunk, a haláltól nincs mit félnünk.

Ez a halál oly hideg és rideg szó a keresztényeknél is, pedig az a legcsodálatosabb pillanat, mikor kiköltözhethetünk végre a testünkből, és az Úrral lehetünk örökre. Egy kereszténynek nincs mitől félnie, a halálfélelem az nem egy keresztény örökség. Tessék tudomásul venni, a Jézus nevében.

Tehát aminek élünk, az többé nem a betegség, és a halál, annak meghaltunk. Mi az, aminek élünk? Úgy folytatja: éltek az Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztusban. Egy más életetek van. Tessék abból a belső emberből élni, aki megszületett Istentől, egy körülmetélés által. Annak az új embernek tessék élni.

Róma 6,14

14. Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.

Isten nem a törvényen keresztül tekint benneteket, hogy mit tettél, és mit nem tettél. Nem így tekint téged, mert az egy Tökéletes beteljesítette a törvényt, és félretette az útból. Új korszakot nyitott, a kegyelem korszakát. Itt más dolgunk nincsen, mint kegyelmet kegyelemre halmozzunk az életünkben, közben Isten dicsérete legyen a szánkban. Isten magasztalása, mert Ővé a dicsőség. Mindent Ő végzett el.

Ha oda akarnánk menni, dicsekedni a trón elé, az nem lenne jó illat Isten előtt. Mi pedig Krisztusnak jó illatai vagyunk ugye? A dicsekvés az nem egy kedves dolog Isten előtt. Amit Ő végez általad, azt érdemes hirdetni a világnak. Amit Ő végez általad, hogy megint kegyelmet nyertél. Újabb kegyelmet nyertél, hogy kegyelmet kegyelemre halmoztál, és erről szól az életed.

Hogy téged az a bizonyos dolog ugyan meg akart kísérteni, de felmentél a kegyelem királyi trónja elé, a Zsidó 4,16 szerint, és ott irgalmat nyertél, és kegyelmet találtál, és elvetted azt a kegyelmet. Felöltötted az életedre, és ezért most itt vagyok, és élek, és boldogulok, és hirdetem az Evangéliumot. Ez Isten kegyelme.

Nem azért, mert én öt pontban én ezt megtettem, a hatodik pontban pedig azt tettem, és aztán még négy külön pontot teljesítettem, és akkor most már betöltöttem az Istennek ezt a törvényt. Eltörölte Isten ezeket, hogy szabadok lehessünk, hogy az Ő Szellem vezethessen minket. Ha

a törvény pontjaiból akarnád az életedet vezetni, akkor hol lenne a Szellem szabadsága? Akkor hiába kaptuk volna ezt a drága Szent Szellemet, aki el akar *vezetni* minden igazságra.

Lehet, hogy téged az *egyik úton* vezet, és a másikat ugyanahhoz a végcélhoz egy teljesen *más úton* vezet, mert mások a körülményei, és más dolgokra van szüksége, hogy ezt megértse. Más dolgokra van szüksége, hogy *kijelentést* kapjon és meglásson. Istent nem lehet törvényekbe bezárni, és beszorítani ebben az újszövetségben. Ez teljesen a Szellemre van bízva, hogy az Ő kegyelméből *vezet* minket. Ezt kell, hogy meglássuk.

2Korinthus 4,16

16. Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról napra megújul.

Akármí jöhet az életünkben, *nem csüggedhetünk*, mert mi nem olyanok vagyunk, mint a világ, mert belülről élünk. Lehet, hogy a világ elcsügged, mert nincs reménysége, de ti nem olyanok vagytok, azt írja. Ti nem olyanok vagytok, akinek nincs reménységetek. Nektek *élő Jézus* Krisztusotok van, és reménységetek van. Azért nem csüggedünk. Mondd velem: Azért nem csüggedünk!

Nem fogunk elcsüggedni az ördög kedvéért, az ördög öröme. Az a célja vele ugyanis, hogy tagadd meg Istent, hogy mondd: ez az Isten nekem nem segített, és ez az egész, ami itt le van írva, ez csak egy olyan dolog, és megyek tovább, és próbálok mást. Nem, csak kegyelemből fogsz előrébb jutni, mert ez van elrendelve a számodra. Cselekedetek félre vannak téve, az önére félre van téve az Evangéliumból. Hallelúja!

Azt azért tudomásul kell venni, hogy évről évre a *test leépül*. Örülünk neki, ha lassabban, de a testnek itt a földön nincs örök élete. Ezt a földi sátorházat egy napon levetjük. Egy időre vagyunk csak itt. A sátorház az ma-holnap elbomol. De, ha a külső emberünk megromol is, – látod a két embert, mert megint együtt hozza –, ha a *külső* ember megromol, de a belső, akiről beszéltünk eddig, az a belső, aki az Istentől született, az *Isten természetét* hordozza, a belső mindazáltal mit tesz? Napról-napra megújul!

S hogyan teszi ezt? Úgy, hogy még *több kegyelmet* ölt magára. Hallgatja az Igét, *kijelentést* vesz. Az Ige élő és ható, *táplálja* a belső embert, és a belső ember *megújult*, nagyobb lett, növekszik, *hatalmat* vesz magára, világosabb lesz. Többet lát Istenből, látja Isten *terveit* és szándékait, rálát a *tévedéseire*, rálát a tévelygésére, és *megújul* és új erőt vesz.

Új *erőt* vesz, és *előbbre* megy, és tisztábban látja Isten akaratát, és nem lankad, és nem csügged. Ez Isten csodája ebben a világban. Ezt a *belső* emberben végzi el. Innen látod, hogy *kötelességed táplálni* a belső embert. A belső embert *éhezni* hagyni, az a legnagyobb bűn a világon. Mert minden *élet* onnan indul ki. Nincs máshonnan élet.

A szívnek elrejtett emberéből van az élet. Adunk enni a testnek, járunk a kozmetikushoz, járunk ide, járunk oda, mindenhova járunk, edzéseket tartunk. Ez mind jó, mert a *testnek* is meg lehet adni, ami jár neki, ha úgy érzed, de a *szellemi* embert nem szabad elhanyagolni.

Mert annak meg kell *újulnia*, nap, mint nap Isten kegyelmében, hogy kegyelmet kegyelemre tudjon halmozni, ahogy olvastuk a Jánosban. Ha ezt elhagyod, akkor nincs dicsőséges élet az Úrban. El kell könyvelni.

1Péter 2,2

2. Mint most született csecsemők, az Ige tiszta, hamisítatlan teje után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete;

Amikor először megérzed azt, hogy *éhes* a szellemed, akkor ráébredtél erre a *táplálásra*. Ti, akik ma eljöttetek ide, azért jöttetek, mert éhesek vagytok az Igére. Amíg az ember nem ébred erre rá, addig van nagyon sivár helyzetben a belső ember.

Amikor ráébredünk arra, hogy ez a *táplálás szükséges*, hogy a belső embert ezzel a tiszta, hamisítatlan, romolhatatlan Igével, mint tejjel táplálni kell, akkor már megvan az utunk előre. Mert, ahogy tápláljuk, úgy *növekszik*, ahogy *növekszik*, úgy *megújul*, ahogy *megújul*, úgy *új erőre* tér, és minden akadályt le tud *győzni*.

Meg kell tanulnunk *belülről élni* Isten Igéjének táplálása által. Mondjunk egy Áment, hogy ezt vételeztük. Ámen!

Máté 13,11

11. Ő pedig felelvén, monda nékik: Mert néktek megadatott, hogy érthessétek a mennyek országának titkait, ezeknek pedig nem adatott meg.

Farizeusokra mutatott Jézus (állandóan kötekedtek), ezeknek pedig nem adatott meg. Ti, akik ültök, és *veszitek* Isten Igéjét tiszta forrásból, nektek adatott meg, hogy *megértsetek* a tiszta Evangéliumot, amiben nincs keverék, törvény, és kis kegyelem. Igaz, hogy az Úr elvégezte, de ezt, meg ezt, meg ezt még hozzá kell tenni, mert ha nem teszed, akkor még a pokolba is végezheted. Ilyen prédikációkat lehet hallani.

Tudd meg, hogy minden, ami *félelmet* gerjeszt benned, az az ördögtől van. Mert Isten nem a félelemnek Szellemét adta nekünk. Ami félelmet szít, vagy gerjeszt, a szívedben, azonnal tedd félre. Semmi közünk a félelmekhez. Isten a *szeretete* által vezet minket.

Mi azért nem cselekedjük azokat, mert *Istent szeretjük*, és a szeretet nem ezt táplálja nekünk, és azt elhagyjuk. Mi Istent szeretjük, s az *Ő szeretete* van *bennünk*, és nem a törvényből tesszük, vagy nem tesszük azokat, hanem az *Ő kegyelme* van felettünk, és az *Ő irgalmassága* van felettünk. Az *Ő kegyeltsége* van felettünk. Az *Ő kedvessége*, az *Ő előtérbe* juttatása van felettünk.

Ő azt szeretné, ha mindig *előbbre* jutnánk. Mindig előrébb és előrébb. Egy keresztény útja az úgy szól, hogy: *előrébb és magasabbra!* Mindig előrébb, és mindig magasabbra. Ez Isten akarata az életünkben, és megadta, hogy a *belső ember* tudjon *növekedni* és *megújulni*.

Ezt a *táplálást* nem tudja elvégezni senki helyetted. Nagyon komoly feladat, amire elhívott Isten, hogy *tápláld a belső emberedet*, és élj az *Ő kegyelmével*, és vegyél kegyelmet a királyi trón előtt, és jelentsd ki, hogy *megvan* neked.

Ne hagy magad, hogy a világ elcsüggedessen, le van írva, hogy nem csüggedünk. Te *légy erős*, mert a *Nagyobb* van tebenned. Ámen! A Nagyobb soha nem fog elhagyni. Bármekkora démon jön ellened, a *Nagyobb* van benned.

Jakab 1,22

22. Az Igének pedig cselekvői legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.

Aki ma *hallgatod* az Igét, el kell tőkélned magadban, hogy amit ma vettél, *az szerint teszel* is majd. Ha nem, akkor csak elfecsérelt szó volt, akármennyire is Isten Igéjét szóltam. Az Igének pedig cselekvői legyetek, és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat. Nem mászt fogsz *megtéveszteni* vele, hanem saját *magadat*.

Nem lesz szükséged az ördögre, hogy megcsaljon, saját *magadat* fogod megcsalni, ha *nem* cselekszed az Igét. Ugyanis *nem tudja* Isten előhozni a megoldást, ha *cselekedet* nincs mellette. Ez a cselekedet nem a törvény cselekedete, hanem az *Igének a megcselekedése*.

Ugye tanítja az Ige, hogy kegyelemből tartattatok meg, hit által, és ez nem töletek van, Isten ajándéka ez. Nem cselekedetekből! Ez *nem cselekedetekből* van, hogy újjászületél. De utána két verssel lejjebb azt olvasod, hogy újjá teremtett téged, a *jó cselekedetekre*, hogy azokban járjál.

De azok nem törvényből vannak, mert a törvény ott megszűnt, amikor újjászületél. Azok a *jó cselekedetek* már nem a törvényből vannak, hanem a *Szellem által* veszed, hogy *betöltsd* azt a helyet, ahova az Úr téged elhívott, és újjászült. Ott, azon a *helyen* valóban várnak téged *jó cselekedetek*, mert arra hívott el minket Isten, hogy *gyümölcsöt teremjünk*.

Az én szőlőmre, ami énreám néz, nékem bizony *gondom* lesz, mondja az Úr. Az a szőlő, aki az Úr Jézusra néz, mert az Ő tövéből van, az gyümölcsöt fog *teremni*, és lesznek *jó cselekedetek*. Ezek az Ő kegyelméből lesznek, és az Ő kegyelmével dicsekszünk az életben. Nem a törvény jó cselekedeteiről beszélünk! Látjátok-e a különbséget? Ámen! Látjátok?

Hogy cselekedetekről beszélünk, de nem a törvény cselekedeteiről. Látjátok? Nem azért szeret minket Isten, mert ezeket cselekedjük, hanem Ő szeretett minket, *megváltott* minket, *megtisztított* minket, *új életet* adott nekünk. És utána az Ő *szerelméből* éljük meg ezeket a *jó cselekedeteket*. Együtt gyönyörködünk Istennel, *munkatársak* lettünk.

Te és Ő ketten egyek az Úr akaratában, jó cselekedetekre az új teremtésben. De nem a törvény cselekedeteiben, mert ettől nem fog Isten jobban szeretni, hogy ezeket teszed. Csak *gyümölcsözőbb* leszel. Az a szőlőnedű fog rajtad keresztül keringeni, az a Szent Szellem. Ha *rajta maradsz* a szőlőtőn, akkor az a szőlővessző igenis fog gyümölcsöt *teremni*, mert a szőlőnedű az *élete* Istennek.

A Szent Szellem át fog *keringeni* rajtad. Gyümölcsöt fog teremni. De nem azzal fogunk dicsekedni, hogy a törvény cselekedeteiből ezt meg azt tettük, mert nem megyünk vele előbbre Istennél és magunkat kárhozat alá tesszük, mert nincs egy sem, aki be tudta volna tölteni a törvényt, csak az ember Jézus Krisztus. Tiszta ez előttünk? Tiszta. Ámen.

Jakab 1,22–24

22. Az Igének pedig cselekvői legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.

23. Mert ha valaki hallgatója az Igének és nem megtartója, az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, aki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát.

24. Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt.

Nos. Reggel, amikor belenéztél a *tükörbe*, kit láttál ott? Engem? Nem! Magadat. Teljesen, színtiszta, tetőtől talpig saját *magadat* láttad a tükörben. Igaz? Nos.

Isten *Igéje* egy *tükör*. Egy természetfeletti tükör. Belenézel, és nem azt látod, aki hústestben most itt küszködsz a különböző megpróbáltatásokban, hanem azt látod, amit Isten *ír rólad* az Igében, az újteremtés tökéletességében. Azt te vagy, mert ha belenézel a tükörbe, magadat látod. Igaz? Ez az, ahogy Isten lát téged. Isten *tükre* olyan, hogy *megmutatja* neked, hogy *Ő hogyan lát* téged.

És ha elég sokat *nézel* abba a tükörbe, egyre inkább fogsz hasonlítani rá. Ez a nagy titka. Belenézel ebbe a tükörbe. Itt még nem olyan, és *igazítás* rajta. Megint belenézel a tükörbe, és látod, hogy még ott sem olyan igazán. Megint *igazítás* rajta egy kicsit. Megint belenézel a tükörbe, látod itt se olyan még. Igazítás rajta. De közben *nincs kárhoztatás*. Szabad vagy tőle.

Egyszerűen a tükörbe nézel, Isten *élete*, Isten lehelete, a Szent Szellem *ereje*, minden ott lüktet. És azt a tükröt, amint nézed, tudod, hol kell *változnod*. És Isten a segítségére lesz mindenben. És ha elmentél abból a tükörből, *nem felejtetted* el, hogy milyen vagy. Ha olyat tettél, hogy az ördög kárhoztatna, akkor is Isten igazsága vagy, mert a tükörben úgy láttad magad. Igaz?

Hogyha itt bele nyíllal, és ott bele nyíllal, akkor is megnézted magad a tükörben, mi van írva: az 1Péter 2,24 szerint az *Ő sebeiben meggyógyultál*, és *Ő elvitte a fájdalmaidat*. Nem nézheted magad másként, csak úgy, *ahogy ott láttad!* Akkor *lesz meg* neked, hogy abban járhat a külső ember is, ha *így cselekszel*. Ha nem így cselekszel, akkor önmagadat tévesztetted meg.

Óriási segítség, ha megértjük. Vagyis megnézte magát, és elment, és azonnal elfelejtette, hogy milyen volt. Ugye mi nem ilyenek vagyunk?

Kinyitjuk a pénztárcákat, és nincs annyi pénz benne, amennyi kellene, hogy most vegyek valamit, amire szükségem van. Akkor, ha *kimondom*, hogy nekem az *nincs*, akkor *elfelejtettem*, hogy milyen vagyok, akit láttam. Mert azt írta, hogy *megadta* nekem az *erőt* ehhez a gazdagság és minden szükség megszerzésére. Nem felejtkezem el róla!

Kegyelmet veszek még hozzá. Kegyelem kell még hozzá, mert nincs még az ott nekem, hogy azt látnám, de nem abban járok. A hitemben járok. A *tükör*, amit ott láttam Isten Igéjében, arról *nem feledkezem* el. Én olyan vagyok valójában. Isten *úgy lát* engem. Az az igazság, ahogy *Ő látja*.

Az úgy kell, hogy legyen az életünkben, *ragaszkodunk* hozzá, és *hit által* mindent *elénk hoz* Isten. *Nem adjuk fel*, és nem csüggedünk. Ez a mai napnak egy nagyon fontos mottója. *Nem csüggedünk*, ahogy írja Pál. Nem csüggedünk el, nem adjuk meg magunkat.

Jakab 1,18

18. Az *Ő* akarata szült minket az igazságnak Igéje által, hogy első zsengéje legyünk az *Ő* teremtményeinek.

Az *Ő* akarata miatt vagy te új teremtmény. Magad soha nem érted volna el. Az *Ő* akarata szült téged. Az Ige magja szült téged. *Romolhatatlan* spermából vagy. *Örökéletű* vagy. Az *Ő DNS-e* van benned. Annak úgy kell menni, ahogy meg van írva, és nem felejtjük el, hogy *milyennek láttuk* a tükörben magunkat. Ez *kulcs*.

Az ördög lépten-nyomon fogja hozni, hogy nézd csak meg, nem is úgy van ám, ahogy írva van. Áhá! És *elfeledkeztél* róla, hogy hogyan láttad magad a tükörben. Már megfogott magának az ördög. Nézzük ezt meg, hogy Pálnak min kellett keresztülmennie, és közben miket és hogyan írt erről. Nagyon sokat tanulunk belőle, ha úgy olvassuk.

2Korinthus 12,7–8

7. És, hogy a kijelentések nagysága miatt, el ne bizakodjam...

Mert Pálnak adatott, hogy az újszövetség *kétharmadát* ő írta le, és Isten óvjon meg bennünket, hogy mivelünk ez megtörténjen, hogy mi elbizakodjunk. Ez egyik *süllyesztője* az ördögnek.

2Korinthus 12,7–8

7 ... el ne bizakodjam, tövis adatott nekem a testemben, a sátán angyala, hogy gyötörjön engem, hogy felettébb el ne bizakodjam.

8. Ezért háromszor könyörögtem az Úrnak, hogy távozzon ez el tőlem.

Pál, amikor másodszor imádkozott, akkor hitetlenségben imádkozott? Abszolút nem. A *könyörgéseket* nem szabad összekeverni a *hit imákkal*. Háromszor könyörögtem az Úrnak, hogy távozzék ez el tőlem, mondja.

Bővített fordításban a 9-es verset nézzük. Szeretjük ezt nézegetni, sokatmondó ez a 9. vers, hogy mit ír az Amplified fordítás. Majd az interneten leírhatjátok.

2Korinthus 12,9 (Amplified)

9. De Ő, az Isten azt mondta nekem. Az én kegyelmem, kegyeltségem, gyengéd kedvességem, és könyörületességem elég neked. Elegendő minden veszedelem ellen, elegendő, hogy derekasan állj meg a helyed, mert az én erőm, és hatalmam, a te gyengeségedben végeztetik el, teljesen és tökéletesen, az én erőm és hatalmam a te gyengeségedben mutatkozik meg a leghatékonyabban, ezért annál nagyobb örömmel dicsekszem az én gyengeségeimmel, és erőtlenségeimmel, hogy a Krisztusnak, a Messiásnak az ereje és hatalma rajtam nyugodhassék. Igen, sátrat vonva fölöttem, rajtam lakozhassék.

Mit vételeztünk ebből? Mit mond itt Pál apostol? Amikor észreveszem magamon, hogy én erre képtelen vagyok, gyenge vagyok erre a helyzetre, nincs nálam semmilyen úton-módon megoldás, és *átadom* a helyet a Nagyobbnak, hogy most Te jössz, drága Szent Szellem.

A Te kegyelmed jön most. A Te *kegyelmed* fogja felmagasztalni magát ebben a helyzetben, a Te *neved* fogja felmagasztalni magát. Azt mondja Isten, ez a kegyelmem *elég* lesz neked rá. Nem, nincs másra szükséged.

Ez a kegyelem el fogja *végezni*, ha meg tanulsz *helyet adni* neki. Elég néked az én kegyelmem, ehhez a helyzethez. Nagyobb kísértésbe már nem engedett volna be minket az Úr, mint ahol ne tudnánk megállni. Le van ez is írva.

Neked az a *kegyelem elég*, ami felett van, csak *adjál helyet* neki. Állj félre az útból. Ne te akard megcsinálni. Ne önerős legyen az az Evangélium. Én elvégzem, az én kegyelmem elég hozzá, *bízzál* bennem.

Aki az Úrra tekint, az megtartatik. Az a rézkígyó, ami fel volt tűzve a *póznára*, aki arra tekintett... És az Jézus Krisztus *előképe* volt, a kereszten. A *réz* pedig az *ítéletet* jelképezte. Hogy *Jézusra* ítélte minden bűnünket, fájdalmunkat, hogy mi *szabadok* legyünk. Aki arra tekint, az megtartatik. Egyetlen egy sem halt meg közülük a kígyó marásából, aki az Úr Jézusra tekintett, s megfelelő módon a kegyelmét látta benne.

2Korinthus 12,10

10. Annak okáért gyönyörködöm az erőtlenségekben.

És ezt megtanultad-e, hogy azokban *gyönyörködni* kell, és *nem panaszkodni*. Gyönyörködj benne, mert Ő *ott* van veled, és ha helyet adsz neki, akkor Ő fel fog állni. Annak okáért gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban. Már megint mit mondtak rólam, meg mit tettek velem.

Ha *panaszkodsz*, mert akkor az Ő kegyelmének *nem marad helye*. Nagyon nagy *csapdája* ez megint az ördögnek. Ráveszi a szánkat, hogy *panaszkodjunk*, és *kiszorítjuk* vele Isten *kegyelmét* az életünkből.

Erre hajlamosak vagyunk, hogy amin átmegyünk, azt elmondjuk. Panaszoljuk, sajnáltatjuk magunkat, ha, igazságtalanságok érnek minket, annak hangot adunk. Ez semmit nem fog megoldani. Nem hoz megoldást.

Azt írja, hogy *gyönyörködik* benne: **gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben, és szorongatgatásokban Krisztusért. Mert amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős.**

Pálnak ez nagyon hatalmas *kijelentése* volt, hallelúja! Vagyis, amikor úgy érezzük, hogy az erőnk végéhez értünk, akkor nyugodtan *adjuk át* a helyet a Nagyobbnak. Mert Ő biztos, hogy *meghozza a megoldást*, olyat, ami neked eszedbe se jutott soha, olyan lesz, magasan afelett lesz.

Adj helyet neki, és ne próbáld te magad, és közben ne méregesd magad, hogy te ezt sem, azt sem tudnád, hogy erre sem vagyok képes, meg arra sem, mert nem így működik Isten kegyelme. A kegyelmet magunkra ölteni, ez azt jelenti, hogy *halmozzuk magunkra a kegyelmet*. Vesszük a kegyelmet, és kegyelmet kegyelemre halmozunk. Ezt a keresztény utat, ezt a keresztényjárást kell megtanulnunk az életben, a minden kegyelem Istenétől.

Megköszönjük Istennek, hogy a szívünkhöz szólt, kegyelmet veszünk magunkra, és az önerős Evangéliummal feladunk, nem szabjuk magunkat e világ istenéhez, e világ megpróbáltatásaihoz, e világ félelmeihez. Nem szabjuk magunkat, nem így gondolkodunk.

Hanem van egy *tükrünk*, amibe belenézünk, és ott látjuk magunkat, hogy milyenek vagyunk, és ameddig a *hitünk* azon rajta van, addig az, nekünk meg van *munkálva*, és meg van nekünk, és látásba jön.

Mert azt nem felejtjük el, hogy a láthatók a *láthatatlantól jönnek* elő. Azért mert még nem látod, *nem azt jelenti*, hogy még *nincs meg* neked. Ha te *megkérted*, Isten azt elkezdte *munkálni*, hidd el nekem, rajta van. Rajta van a dolgon, és meg fogod látni, ha *kitartasz*.

Egy hónapos terhes asszonynál elhiszed-e hogy terhes? Vagy igazat mond, vagy nem. El van *rejtve*. De *megvan* neki az a kicsi magzat, és növekszik. S ugyanígy van ez Istennél. Ameddig te *nem felejtet* el, hogy milyen vagy abban a *tükrében*, addig Isten *kegyelme rajta van*. És ha megtanulsz vele együtt gyönyörködni az erőtlenségeidben, és nem ítélni magad, és mások felett, akkor az a kegyelem növekszik feletted. Ámen!

S ebben az igazságban most fel fogunk állni. Teszünk egy megvallást, ahogy szoktuk:

Drága Szent Mennyei Atyám, az Úr Jézus Szent Nevébe jövök eléd. Te formáltál engem, Te szültél újjá engem, ismered minden formáltatásomat, amiben jelenleg vagyok. Mindazokat a megpróbáltatásokat, nehézségeket, megoldatlan helyzeteket, átadom most neked, és az Ige tükrébe belenézve ragaszkodom hozzá, hogy mindaz megvan nekem, amit arról írsz az

Írásokban. Nem felejtkezem meg erről, gyönyörködöm ezekben a helyzetekben, és elég nekem a Te kegyelmed. Kegyelmet kegyelemre halmozok az életemben, hogy Tiéd lehessen minden dicsőség. Te, a Nagyobb, aki bennem vagy, győzelemre viszel! Jézus nevében. Ámen!

És azt a kegyelmet, amit kaptunk tőle a mai napon is, azt most meg fogjuk köszönni, a dicséret a helyére áll, és elkezdjük egy kicsit *hálaadásokban* dicsérni Istent.

Lehet úgy is énekelni Istennek, hogy nem adjuk át magunkat úgy, ahogy kellene és úgy is lehet, hogy *telve van a szíviünk* hálaadásokkal. Most így fogjuk az Istenünket dicsérni, hálaadásokkal telve, imádatban, dicséretben és a kegyelem Szellemét fogjuk ma magasztalni. Jézus nevében. Ámen!

A gyógyító sort követően hangzott el:

Az Úr öröme a mi örökségünk és ebben élünk! És minden körülmények fölött a vízen járva, a drága Szent Szellem vezetésében vagyunk. Emeljük fel a kezeinket és jelentsük ki a hatalmunkat:

Drága mennyei Atyám, az Úr Jézus szent nevében az egyház minden tagja felett kijelentem a hitemet: hatalmat veszek minden betegség felett, hatalmat veszek minden fájdalom felett. Elátkozok minden rákos sejtet, minden daganatot, minden rendellenes működést és az azok mögött működő szellemi erőket. Jézus hatalmában megoldom a gyógyulást, kiárasztom az egészséget, az Úr örömét és békességét. Mindebben résztárs vagyok, a Jézus nevében. Ámen

Áldottak legyetek, az egész héten az Úr kegyelmében járjatok, hatalmat gyakoroljatok! Jövő héten várunk vissza benneteket.

| A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.